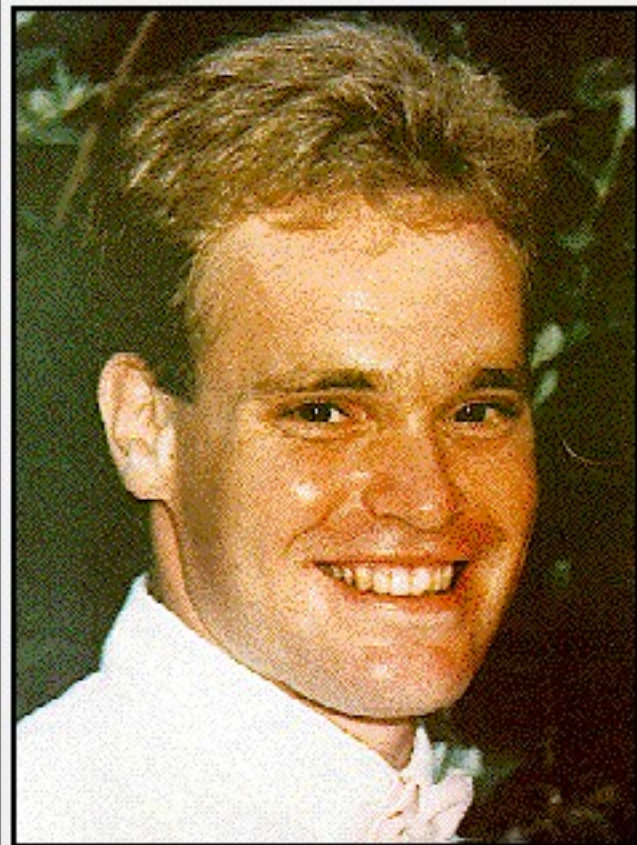

לזכרו של מר ניצן שחר

ניצן שחר

בנם של נחמה ואריה

נולד בקיבוץ עין החורש - 13.9.1965

נהרג בתאונת דרכים

בעת מילוי תפקיד בטחוני בחו"ל - 11.2.89

וי באדר אי תשמ"ט.

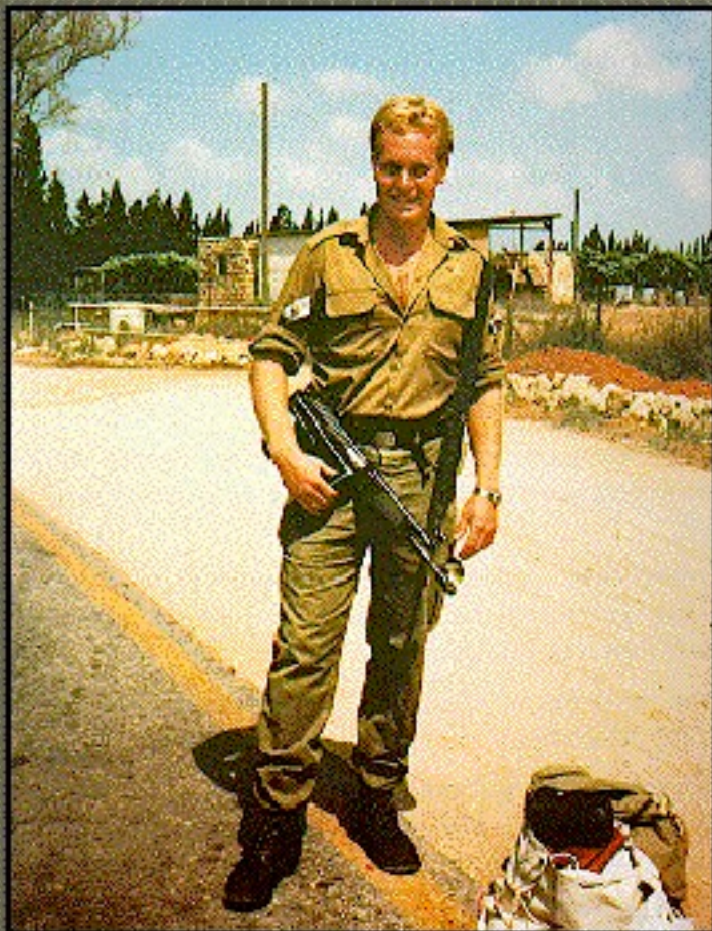
שירים לזכרו של מרדכי אנילביץ'

והיה לו החן
והיתה לו הדרך הנכונה בחיים.
והיה לו החיוך
והיה לו הכול מכול.
והוא היה טוב, טוב מכל.
והיתה לו גומה אותה גומה יפה.
והוא היה גבר.
והיתה לו אהבה בעינים.
והוא רק הוא יודע.
ואני פה תוהה מה הוא עושה עכשיו.
אותו אי אפשר להחזיר עם כל מחיר.
אם רק הייתה אפשרות הייתי עושה הכול.

אחיך אילן

שירים לזכרו של מור ניצן ג"ל

והוא הרי לא רצה

שנבכה עליו

כמו לומר שדבר נעשה מאליו

כי יש לו תכונה מוזרה שכזאת

שרק שתיקה עשויה לגלות

משום כך לא אוכל להיפרד מעימך

גם אם אוגד לי שאינך לבדך

כי חסרה לי מילה שרציתי לומר לך

בטרום כי עד כאן ומכאן

נאהב אותך ניצן

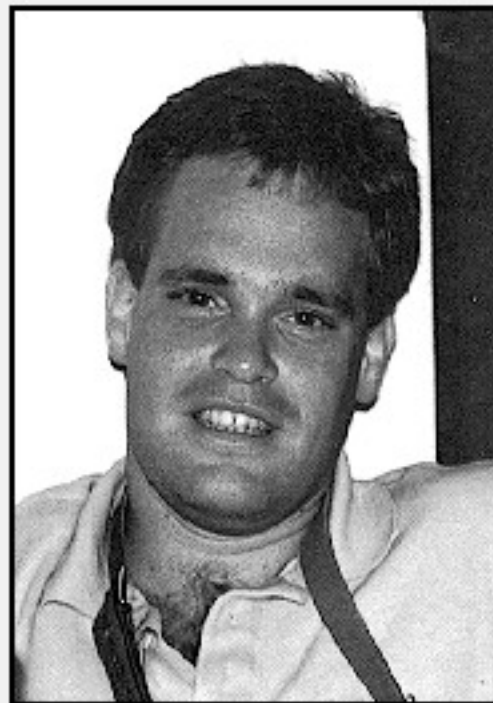
דוד.

שירים לזכרו של מר ניצן ג"ל

לא יועילו כל קינותי
אתה כבר שם
ניצן הוא שמך
אותך ודאי נזכור
לאורך כל הדרך
תמיד עם החינד הזה
תמיד עם התמימות
על הפנים
תמיד נמצא במקום
לעזור
כל הזמן תהיה
איתנו
כל הזמן תלווה אותנו
בלעדיך
אבל איתך
לאורך כל הדרך
שלך
נהייה איתך
ניצן הוא שמך

רונן רחמני

13.2.89

שמך הוא ניצן
ניצן קטן
שממנו יוצאים אלפי ניצנים
קטנים.
שמך הוא ניצן,
ניצן יש רק אחד
חבר ואח
שלא משאיר שום דבר
שם בלב בפנים
ניצן הוא שמך
איך החיים קטפו אותך
בעודך בשיא פריחתך
ניצן הוא שמך
ניצן שפתאום בלי להגיד כלום
נעלם
ניצן הוא שמך,
איך הלכת לי חבר
ניצן הוא שמך
אותך נשמור בלב לעד
ניצן הוא שמך

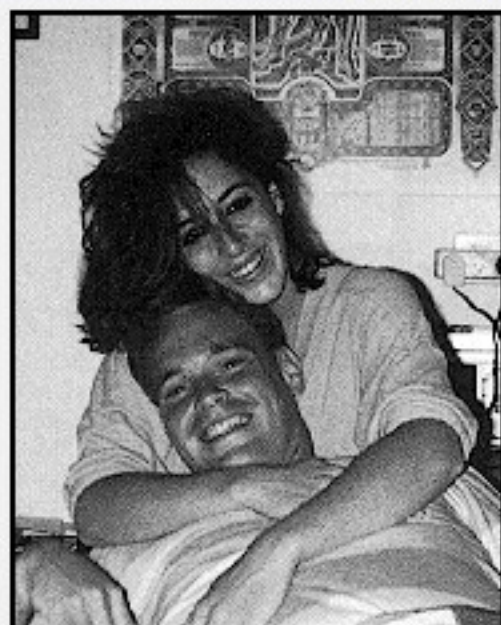
שירים לזכרו של מר ניצן ז"ל

זהו בו צדדים שלא היכרתי
צדדים אנושיים, צדדים שהרבה היו רוצים.
כזה הוא היה, תמיד מתמיד, מעמיד לעצמו
אתגרים שהרבה בהם לא היו עומדים.
עולות במוחי מילים מהשיר של אהוד בנאי (דם)
מה עשית לו אמסטרדם?
הוא היה לי אח למופת,
הוא היה לי אח לדוגמא
ניצן תמיד אוהב אותך גם כאשר אתה-לא-איתנו
אני כבר לא מפחד מהמוות, כי אני יודע ששם
למעלה אתה מחכה לי.
אני כותב אליך דברי עבר, והלב מצתבט מבפנים
ומשחיר ומשחיר, אני לא מבין למה?
למה דוקא אתה?
אך מה מילים אלו עוזרות,
היד מושגת, הלב רוצה מאוד רוצה.

אחיך אילן

היה לי אח
היה לי אח
היה לי מלאך
הוא זה שנלקח
הוא היה לי אח
שם במקום מרוחק
מקום שממנו
היה לי אח
אך אחי לא ישבח
מזכרתי
כי היה לי אח
ואח זה היה כמו מלאך
שערותיו הזהובות
מתגלגלות בזכרוני
כמו מיץ שכרון חושים אין סופי.
כן, כן היה לי אח
אח שלא יישכח.

שירים לזכרו של מדר ניצן ז"ל

אהוב שלי

אהוב שלי
לאן הלך, לאן
כענן מאיר של בוקר.
שם בין החולות לים
קס בלב הדומייה של נער.
חלום עצוב של יופי
וחיוך שלא יחלוף לי לעולם.

אהוב שלי האיר הצללים
בטללים כוכב הערב
החיוך שלו, המר
הכאב שלא נגמר לי נער.
חלום עצוב של יופי
וחיוך שלא יחלוף לי לעולם.

אהוב שלי
לבכי אין מילים -
צאלים בודד ברוח.
שאוכל, כמו עפר,
לעטוף באהבה את נערי
חלום עצוב של יופי
וחיוך שלא יחלוף לי לעולם.

נתן יונתן

סחבקים אל ליבנו

ניצן, חלפו 30 יום מאותו רגע מר ונמהר בו נקטל פתיל חייד. עדיין לא מאמינים, עדיין מסרבים לפתוח העיניים ולחוש בחסרונוך.

קשה הכתיבה כמעט בלתי אפשרית, כל שיאמר ויכתב חסר משמעות אל מול גדולתך, אל מול החייד השופע המקרין כל כך הרבה אהבה.

רק לפני חצי שנה ליווינו אותך ואת ענבל לחופה, איזו חתונה! איזה אושר ניבט מעיניכם ומעינינו ההורים, כל כך הרבה אהבה וכל כך הרבה גאווה.

כבסרט אין סופי חולפות ומרצדות תמונות חייד, תינוק שמנמן מחייד לכל עבר, ילד מאושר המצליח לרכז סביבו את כל החצבים, נער רגיש וסקרן, גבר צעיר הנסחף לאתגרים הקשים ביותר.

דברים לזכרו של מור ניצן ז"ל

לא אשכח לעולם את התמונה מתחנת הרכבת באמשטרדם אליה הגעתי כדי לבלות סוף שבוע איתך זעם ענבל. ספרתי כל דקה עד לפגישה המיוחלת והנה אני בפנים מסתכל בסקרנות לכל עבר ומרחוק הצעקה שלך... אבא!! כאילו איש לא קיים מלבדנו בתחנה ואתם ממול חבוקים מאושרים לארח את אבא.

אחר-כך בבית, ביום הולדתה של אמא, פתאום משפחה ענקית!

התרגשות אחזה את כולנו ואנו ההורים מאושרים בהצלחתכם ובפריחתכם.

עשרים ושלוש וחצי שנים נהדרות ונפלאות חיינו יחד משפחה מאושרת, רק עשרים ושלוש וחצי שנים, בשיא פריחתך ניצן, בשיא אושרך נלקחת מאיתנו ואנו, ענבל, אחיך, אחותך, הוריד וסבא איננו נפרדים, יקרת לנו מאוד אחינו ובנו ניצן.

מחבקים אנו אותך בכאב אל ליבנו, שלנו אתה מבשרנו.

דמותך התמירה, האושר והחיוך הנסוכים על פניך ימשיכו להנחות אותנו בדרכי החיים.

אמא ואבא

דברים לזכרו fe חדר ניצן ז"ל

ניצן.

כבר שנה לא דיברנו, צחקנו שנה לא התראינו. רואה אותך עכשו הרבה בחלומות ובתמונות. כך חולמת לי שאתה בא לבקר כמו פעם, כאילו לא קרה כלום. כל חלום מסתיים בבכי - בכי של הבנה של חוסר השלמה.

היה חג הקיבוץ וראיתי תמונה שלך - מחייך חיוך טוב ואופטימי כרגיל אבל התמונה היתה תלויה במקום כל כך לא מתאים...

מדפדת באלבום ורואה תמונות מהחתונה שלך. כן בקיץ שעבר הכנו את החתונה וכל כך שמחנו והשנה אנו מכינים את יום השנה שלך, שלנו ואת זה קשה לי להבין, ואת זה קשה לי לקבל.

אתה יודע לפעמים אני חושבת שבעצם כלום לא קרה. נכון אתה רחוק אבל גם לפני שנה היית רחוק אבל באת לבקר. לפעמים אני תופסת את עצמי חושבת שזה באמת רק עוד נסיעה שלך שאחריה תבוא בכיף - כמו פעם. כשגדלים עם מישהו - נקשרים אליו זה בטוח. השפעה של קבוצה אינה מתבטלת כשמסיימים י"ב. אבל כשגודלים עם מישהו ונקשרים אליו ואוהבים אותו במיוחד הפרידה הרבה יותר קשה, קשה מידי.

דברים לזכרו le me ניצן ז"ל

אני חושבת שההכרות האמיתית שלנו היתה כשהדרכנו יחד. סתם במקרה נבחרנו להדריך יחד ועשינו זאת 3 שנים. בדרכנו המיוחדת המטובלת בציניות והערות מקצינות, אך המלאה חיבה יצרנו קשר אמיתי, זוכרת שהיינו יושבים בין חליבה לחליבה שלך ומתכננים פעולות, ויוצאים להכנות וטיולים ואת זה דוקא לא אהבנו. תמיד אני סיכמתי את הפעולות וזוכרת שפעמיים הצלחתי לשכנע אותך לסכם פעולות איתם שיהיה למזכרת... את שכתבת בסיכומי הפעולה אני קוראת עכשיו ומחייכת. כל כך אופיני - ציני, שמח וכל כך חמוד. מנסה לזכור אותך מדוכא, עצוב - קשה כי פשוט לא היית כזה. תמיד שמח, אופטימי מחייך חיוך מקסים ומבויש של ילד קטן. כך בצבא למרות הקשיים כך בקורס למרות ההתלבטויות.

ניצן - חסרה לי השלווה, חסר לי החיוך, חסרות ההערות והביקורת שלך על כל תספורת, בגד או קשרים רומנטיים שהיו לי, חסר לי מאוד מאוד - ניצן. קשה לי להבין מה היה כל כך רע שברגע של שטות נשאת כך ניצן. אצלי אתה ישנו תמיד, בכל מה שאני עושה, חושבת מה היית אומר ואיך היית מגיב. לא מוכנה להזכר בך רוצה רק לזכור ולזכור ולזכור. מתגעגעת מאוד מאוד ואוהבת כרגיל.

דבורה

12.3.89

יש על מי לסמוך

לניצן בוקר טוב!

"מיד עם תחילת העבודה, ועוד לפני החליבה, גש לחדר ההמלטה ובדוק את המבכירה השחורה.. אם המליטה - קח אותה לחליבה, אם עדיין לא - הכנס יד ובדוק עם העגל מונח בסדר - ואז משוך בעזרת המכשיר. את העגל יש להגמיע בחלב אם מיד עם סיום ההמלטה".

כשהשארית פתק כזה לניצן, עוד בהיותו מוסדניק, ידעת כי יש על מי לסמוך. ניצן נכנס לעבוד ברפת לגיל צעיר והתמיד בעבודתו עד לגיוסו לצה"ל. הקשר עם הענף היה חשוב לו ביותר, והוא הקפיד לבוא ולבקר בחופשות הקצרות, לשתות קפה עם החבריה. ובחופשות הממושכות יותר עבד מספר ימים בענף אשר אהב. בתקופת המוסד, כשניצן היה כבר בין הבוגרים, קיבל על עצמו עול הדרכה. מעולם לא קרה שביטל ולו שעת עבודה אחת עקב כך, אם כי אנו השתדלנו לעזור ולהקל במידת האפשר. האחריות שניצן לקח על עצמו עוד בתקופת המוסד גרמה לכך שהתייחסנו אליו כאל מבוגר, הטלנו עליו משימות

דברים לזכרו לֵעֵת מֵחַד נֵיצַן ל"א

כפי שהטלנו על החברים הותיקים והוא ביצע אותן ללא דופי. היה מין קורטוב של חן והומור בגישתו של ניצן לדברים. את הדברים המרגיזים והמלחיצים שקרו קיבל תמיד ברוח טובה ובהומור והדברים לא הפרו את השלווה הפנימית שלו. עם גמר הצבא היה ברור לכל כי ניצן חוזר לרפת, כהמשך טבעי וברור. מיד נכנס לעניינים, ומשם בעול עם כולנו. השנה חלפה מהר ושמענו מפיו על תכניתו לצאת לקורס הבטחון. הגיבוש החברתי ברפת הביא ליחסים יפים בין העובדים, ובמסגרת העבודה המשותפת בא ה"קליק" עם ענבל. גאים ושמחים ליווינו את שני הרפתנים לחופה וראינו בה הישג של הענף. מה כואב ומה עצוב לנו כעת. בבואנו לספור לעלם החמד החייכן וטוב הלב שאיבדנו בהרף עין אכזר, על תכניות חובקות עולם, על אופטימיות בלתי מתפשרת. על צעדים ראשוניים כבעל לאשה. שהיו מקופלים בצורה עוברית באותו ניצן ולא זכו להיפתח ולהיחשף לעין השמש. היה שלום ניצן, נזכור אותך מחיידך, יפה ותמיר, בזכרונו תישאר תמיד צעיר.

אפרי - בשם הרפתנים.

זוכרים

בשמת - אחרי שהוא נהרג כל הזמן עלה לי בראש - שאיזה מזל שהוא בכלל לא הקשיב לכל העצות, ועשה את מה שרצה והיה מאושר. אני זוכרת תמונה כזו, כשעברנו לשכונה בערך לפני 4 שנים. אז היו המיטות הגבוהות שקיבלנו מהקיבוץ וביקשתי מניצן שיבוא לנסר לי את הרגלים של המיטה - לקצר. ואני זוכרת אותו עומד ומנסר, לבוש בבגדי הכדורגל של יום שישי עם הגרביים האדומות מתוחות עד לברכיים...

דוד - אני זוכר רק את השטויות, איך שהוא סגר את המתנדבת בחדר וליאור חילץ אותה.

איריס - גם במוסד הוא היה הולך עם המכנסיים האלה לכדורגל - וכשהיה תורו לשטוף את החדר, הוא היה מתעצבן, למה אחרי הכדורגל הוא צריך לשטוף. אני גם זוכרת אחרי החתונה - כשחיכינו להם במועדון ח"ץ, אבל הם לא יכלו להתאפק והיו מוכרחים לפתוח את המתנות ובסוף התייבשנו והלכנו.

בשמת - אני זוכרת את הפצעים שהיו לו באגרופים, בזמן הקורס גיי-ארים, הם היו מתאמנים בלהרביץ - וזה לא התחבר ניצן ולהרביץ.

דברים לזכרו le meher ניצן ז"ל

יורים - שבת אחת הוא חזר והיה לו כל-כך קשה להעביר את השבת, כי לפני זה הוא נתן למישהו אגרוף, והצליח לשבור לו את האף במכה בלי להתכוון, והיה לו קשה... כל כך קשה לדבר על הבנאדם הזה בצורת עבר, אני לא מצליח להתגבר על זה. ניצן, הבלונדיני החי הזה שהיה נכנס ואומר לנו "נו חברה - מה אתם שותקים" זה כל כך לא מתחבר, והייתה התקופה כשהוא היה בבית ולא ידע מה לעשות עם עצמו כשהוא היה בדיכוי - מכל הנושא שנפל ממטכ"ל ולפני עורב.

דוד - ניצן תמיד היה נמצא באמצע של כל דבר.

רוגן - כשהוא עבר לעורב, הוא היה במרחק של 100 מטר מהפלוגה שלי, ואז חלה בצהבת, ואחרי קצת זמן חזר, והיו לו המון איסורים רפואיים (אוכל שמן וכ"ו) וביום ראשון הוא בא לשתות אצלי קפה, בפלוגה והוא מספר לי "אסור לי ככה וככה" ומה הנקודה - שהוא אפילו לא חשב לתחמן ולצאת הביתה - אמרתי לו - מה אתה מטומטם, יש שלושה שבועות שאסור לך לעשות כלום, לך תדבר עם המ"פ שלך והוא ישחרר אותך. זה בריאות ועם בריאות לא משחקים. אז ניצן אמר לי: "לא תעזוב, לא נעים, כבר הייתי הרבה בבית, בסוף, מרוב שימונעים, הוא קנה את הרעיון, ואחרי שעתיים ראיתי אותו עם התיקים והוא אמר שהוא נוסע הביתה.

דברים לזכרו le חדר ניצן ז"ל

ליאור - יש קטעים, איך שניסינו לשכנע אותו שהגיע הזמן לעשות דברים שילד בגילו צריך, זה לקח לו הרבה זמן... הוא היה ביישן. ברווקיה, אני הייתי מקשיב לו, והוא לי ובאמצע משהוא היינו דופקים אחד לשני על הקיר.

דוד - היו לו המכנסיים האלה המיוחדות, שהוא חזר איתן מאירופה.

ליאור - זה היה בחתונה - התחתונים הורדות שהוא קנה במיוחד.

אני זוכר, כשהיה במטכ"ל - היה לנו ויכוח אם השתפר (כושר פיסי) היינו נאבקים על הדשא, ותוך 15 שניות הייתי משכיב אותו, הוא לא היה מסוגל לנצת. הוא היה חוזר מהצבא עם מדים, וגם אם היה גשם בחוץ, קודם כל היינו בודקים כמה הוא השתפר!

דוד - כמו שפעם הלכתי איתו ועם יורם לגנוב מנגו, יורם סיפר לנו סיפור שהוא חבר של השומר והכל... ואני וניצן עלינו על העצים למעלה ויורם אסף למטה ופתאום בא טרנויט צהוב, וכשהסתכלנו יורם כבר לא היה שם, ושנינו מבוהלים רצנו עם המנגואים לקיבוץ.

רז - אתה זוכר, במשלוח עופות, דוד אפרת צעק עליו, כי הוא בעט באיזה תרנגול אז ניצן אמר לו - הוא התחיל.

דוד - זה היה עם שלתיאל בזמנו, ניצן אמר לי פעם בן זונה בשיעור, ואני גם

דברים לזכרו le חדר ניצן ל"א

החזרתי לו, ושלמה אמר לו - תתנצל, אז ניצן אמר - מה פתאום, ושלמה אמר,
ומדוע?

בשמת - אני זוכרת שלמדנו עם רושקה - על השואה, והיא נתנה לנו לקרוא
ספרים וניצן אז בכלל לא קרא, והיא בחרה לו במיוחד את הספר הכי דק על
השואה "מוכרי הסיגריות מכיכר 3 הצלבים" - ניצן בא נורא גאה אחרי כמה
ימים, ואמר לה שקרא. בכלל הוא התחיל לקרוא רק אחרי המוסד.

דוד - אני חושב שאם הוא היה כאן כרגע הוא היה אוכל את הקצפת עם
הכפית ומלקק את כל העוגה, פעם הלכתי איתו לרכב, היו שתי סוסות, ואחרי
איזה זמן שרכבנו, אמרתי לו בוא נדהר חזרה לקיבוץ - והוא שאל אתה בטוח
בזה. ואמרתי לו כן, פתאום איזה סוס עובר אותי בדהרה לבד, ושמעתי וואו...

איריס - תמיד היה בא כשהיו הופעות במוסד והיה שואל ומתעניין.

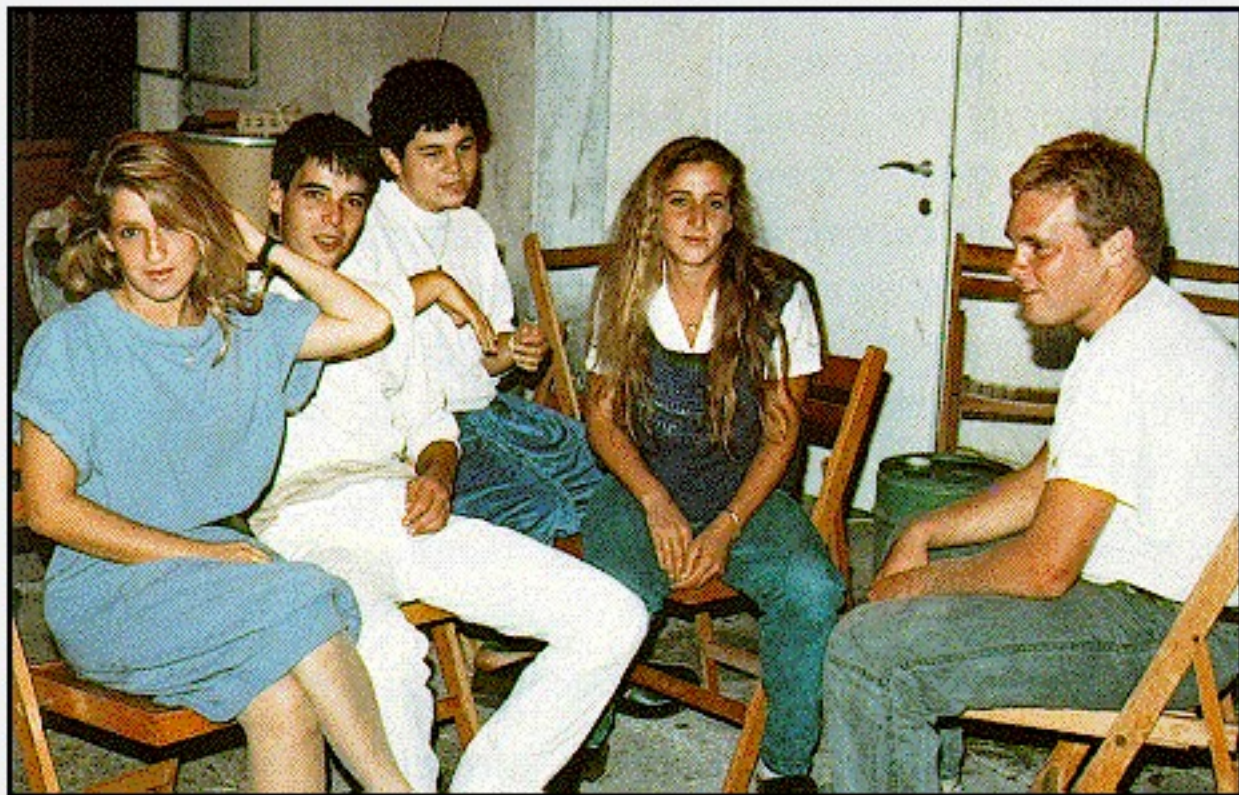
יורם - ניצן היה כזה רגוע רגוע, ופתאום בום, מרביץ כזאת שאגה.

דוד - הילדים של דקל ממש העריצו אותו.

ליאור - יש תמונה כזו ברמת-הגולן של שלושת השמנים, אבנר, ניצן ואני,
עומדים בתוך מפל. תמיד שהיה צריך לעשות משהו, הוא זה שהיה מרכז את
העניינים. זה מאוד חסר. תמיד היה אפשר לבוא אליו ולהגיד לו. נו תעשה את

דברים לזכרו של מרדכי ניצן ז"ל

זה, והוא היה לוקח את הדברים ועושה אותם עד הסוף. כמו בטיול גיפיים -
שלקח על עצמו ואירגן את כל המסלולים...

אכתבו לי מחר ניצן ל"ג

אהובה יקרה

יום חמישי בלילה כרגע סיימנו לדבר בטלפון וזה עושה לי תאבון כזה כל טלפון או מכתב אני מגלה שאין גבול לאהבה בינינו. היא צומחת לשיאים חדשים מסתבר שאהבה אמיתית אפשר לשמור גם ממרחק ביחוד אם רואים ברקע עתיד כל כך ורוד ויודעים שהמרחק הוא זמני (כבר נמאס לי מהזמני הזה).

היום הלכתי לרוץ וכשרצים הרבה זמן זה מנקה את הראש מהצרות והמון מחשבות יפות באות, אני אוהב להזיע להתאמץ ובמקביל לחשוב עלייך זה נותן לי מרץ וסיבה להשקיע בשבילה, בקיצור גמרתני את הריצה במדינה מתחת למלון והלכתי לטייל בין היאכטות, ענבלי זה ממש בתים ריהוט, מערכות סטריו, טלויזיה, סלון, תמונות עציצים ועוד..

שוב חלמתי עליינו + 2 ילדים בלונדים קטנים על יאכטה כזאת מפליגים מסביב לעולם. על תחפשי את המציאות בזה פשוט כל דבר שאני רואה, חולם, את ישר מתקשרת לי עם זה - כל כך אוהב אותך חיילת שלי.

ניצן

מכתביו של מדר ניצן ז"ל

הפוסט לניצן שחר

ישנן המון דברים בך חוק ושוקת הרה פני ארבע

דברים אצל... הנה הוא זכאי

עברת את הארץ חסד ובה על גומיק עכבר גנים

הנה היה קיבוץ אחר בשבוע"ס. הדבר השני" גזע אולי פה

הדבר פ.ה.ה. דבר שיש לך אחר זה שילפון,

אין זה עכבר שלי"ה זה ע"י יונן הנה פה נקי גסור

ונה גדולה גרבי"ה ותלמי"ה נקיים אגנים קצת וכו"ס

דברים והיחזית"ה חזק א"כ... צולטאל: (א) פה בלונת דמ"ה

עלן לנה עשית חסידים ציבוריים (אולי נאצי דמ"ה היה

כמה נקי) (2) נכח צבחה עכ"ל ב:03 על אק סיג"ל

החיה שני"ה... 12-8 להפוסט ע"כ הנה ענה

מכתביו של מדרניץ ז"ל

עם פיוט השולח: הפתחים יכולים אמר יתקן לפני אלז
מה 2 אילים שלטתי התקן - טעם סגם אגדלים יש ברבה
מה עכאלת ונסבר בשוילי

צוקא זבחתי הנאם יתקן ברמה פתיחה עם ק(נ)א
אזא אלקיחיה ברמה אל הילע אלקיחיה דגם אל ברמה אל
אנשה דעזי [יש עבא נא ברמה + וליבש] אלא גבתי עי אלקיחיה ^{בדינה} ונסבן
[שעזא דאלי] חילי עזי עובדים במו ונסבן עם ברבה ואלז
אסו 23 ובה: תשובה כל שביע ואלא אינשהו עאלע

על זבחתי ברמה אין קלים וכתבה עם (מאזים)
זיאת עז של-90 אמר בהאבאחיו יש אל הפזיל של

מכתביו של מדר נרין ז"ל

אני קנה קופון של 10 שקלים
לפי החוק החדש ויש לי 10 שקלים
בכספיים ויש לי 10 שקלים
בכסף - כלומר 20 שקלים בלבד.

את הנחה זו ניתן להשתמש בה
במסגרת הקנייה והנחה

הנחה זו תקפה עד לסוף
החודש.

נרין ז"ל